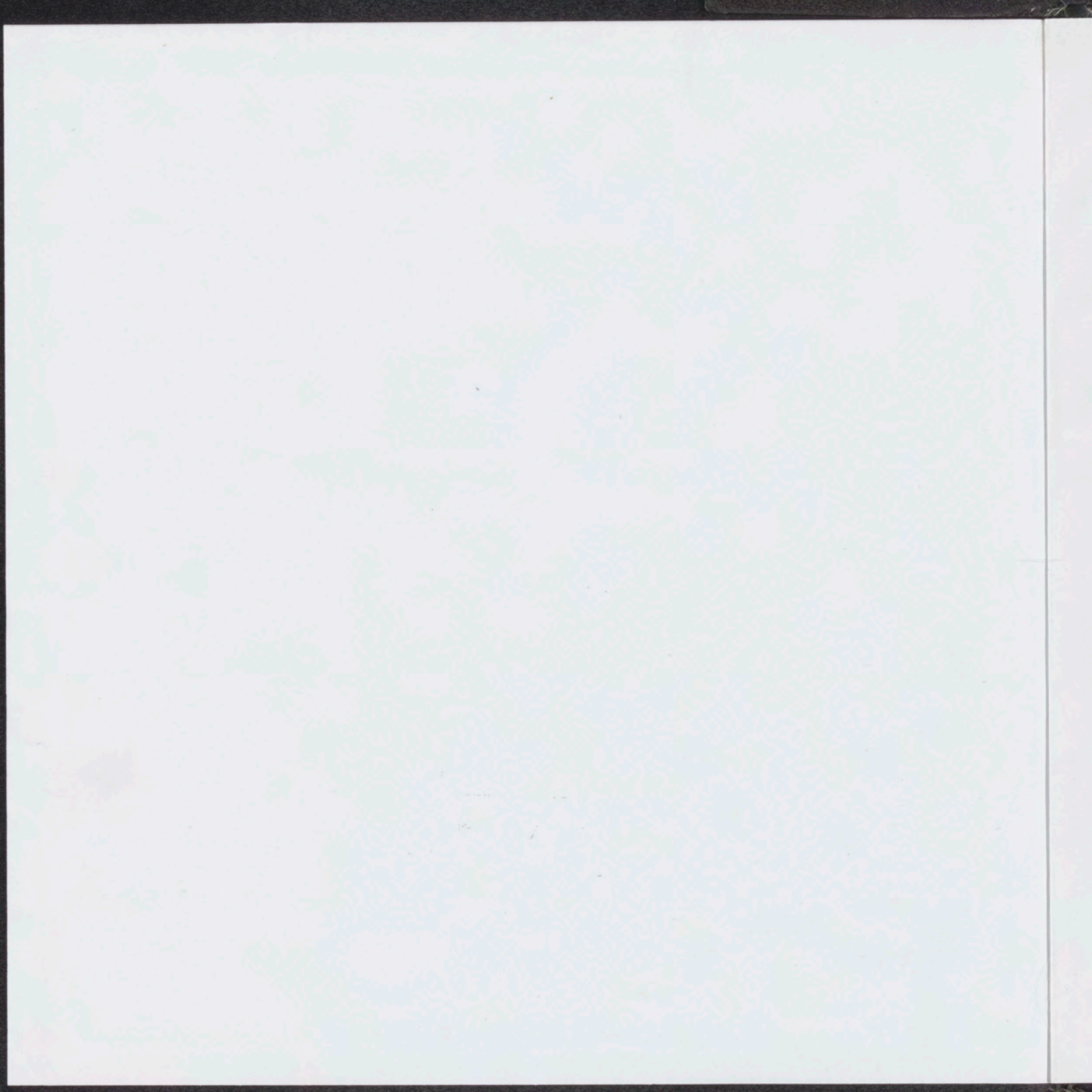

2012 A 5196

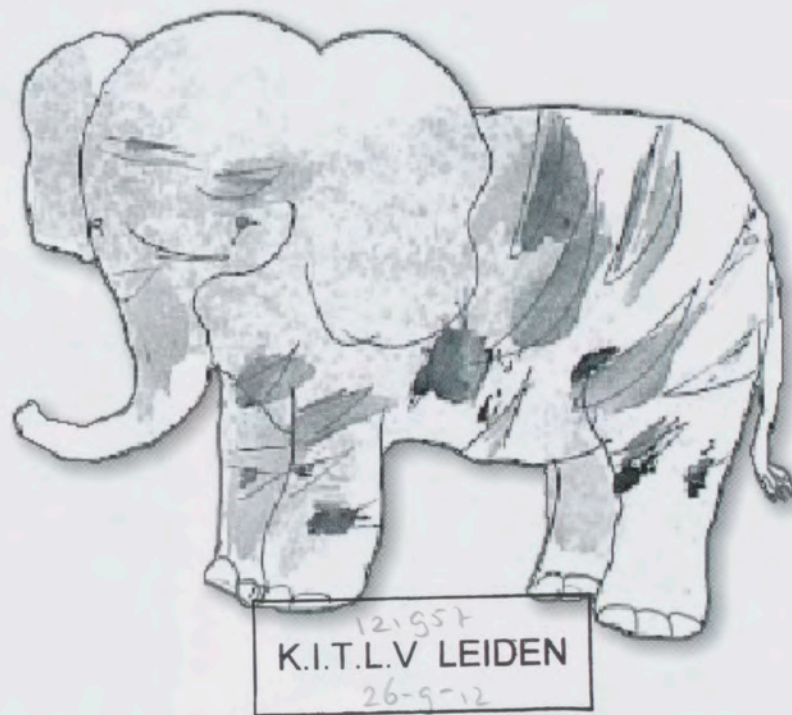

OLIZE DE ZEBRAFANT

OLÏZE DE ZEBRAFANT

DIT BOEK IS EEN UITGAVE VAN STICHTING PROJEKTEN CHRISTELIJK ONDERWIJS SURINAME
Naar een idee van Yanka Dietvorst, Anouk Mattheeussen, Charlotte Meyvis en Kris Hendrickx.
Met tekeningen van Yanka Dietvorst.

Vormgeving door Sketch & Match Creations
Drukwerk door Leo Victor N.V.
Paramaribo, mei 2012
ISBN 978 99914 56 11 9

DE ZEBRAANT OLIZE

K.I.T.L.V. LEIDEN

Met het oog op het versterken van de samenwerking met de lokale gemeenschap, wordt er een zebraant-olize georganiseerd. Dit wordt mogelijk gemaakt door de steun van de lokale gemeenschap en de lokale overheid.

De zebraant-olize wordt georganiseerd door de lokale gemeenschap en de lokale overheid. Het doel is om de samenwerking te versterken en de lokale gemeenschap te ondersteunen.

'Weet je wie er vandaag trouwt?'

'Shh... shoe shoe..., zoemzzzoem..., grauwww...' klinkt het van alle kanten.

Een mannetjesgiraf trouwt toch met een vrouwtjesgiraf?

En een mannetjesaap trouwt toch met een vrouwtjesaap?

Maar in dit verhaal
gaat het een beetje anders...

De zebra en de olifant houden zoveel van elkaar dat ze heel graag willen trouwen.
De andere dieren in het bos vinden dit erg vreemd, maar hun liefde voor elkaar
is belangrijker dan wat de andere dieren denken.

Vandaag trouwen de mannetjesolifant en de vrouwtjeszebra. Ze trouwen en houden
een groot feest. Veel verschillende dieren, klein en groot, komen naar het feest.
De leeuw is er, de luiaard, de apen, de giraffen, ook de slang, de muis,
de tingi-fowru en de luis.

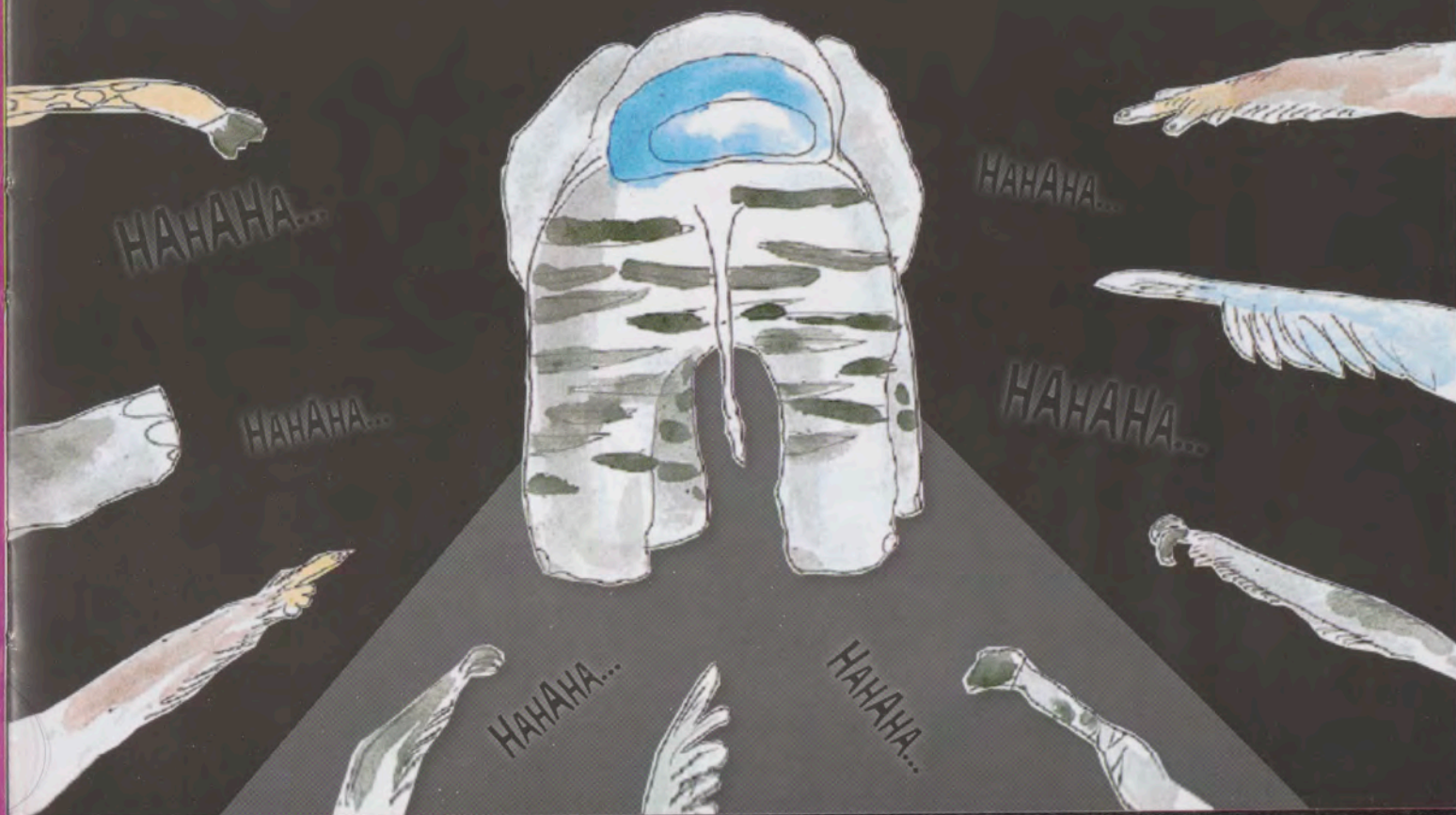
De olifant en de zebra zorgen heel goed voor hun kleine zebrafant.
'Je bent flink gegroeid en het is tijd dat je naar school gaat', zegt papa Olifant.
Met een grote glimlach zegt Olize: 'Papa, ik ga echt mijn best doen, hoor.'

Voordat ze naar school gaat, poetst ze haar tanden en wast zich goed.
Vol vreugde kijkt Olize in de spiegel.
Ze pakt haar blauwe tas en mag zelf naar school lopen.
'Dag papa, dag mama...'

Als Olize op school aankomt, kijkt ze eens goed rond.
Ze wandelt over de speelplaats en hoort sommige kinderen lachen.
'Een dier met een slurf en zwart-witte strepen.
Zoiets heb ik nog nooit gezien!', zegt de luiaard verbaasd.
'Ik vind het maar een gek beest', grinnikt de toekan, waarna de aap zegt:
'Zo een dier hoort hier toch niet thuis?'

Olize barst in tranen uit en rent zo snel ze kan terug naar huis.

Niemand wil mijn vriend zijn als ik er zo uit zie.
Ik wil iemand anders zijn!' snikt ze.

Olize wil niet meer terug naar school, maar van papa olifant en mama zebra moet ze wel. 'Jij gaat net als alle andere kinderen naar school' zeggen ze tegen haar.

De volgende dag dwaalt Olize verdrietig rond.
Ik wil helemaal geen zebrafant zijn, denkt ze.

Plotseling krijgt ze een idee:

'Misschien moet ik niet als mezelf gaan,
maar kan ik me kleden als een ander dier.
Een zebra bijvoorbeeld! Dan lijk ik op mama.'

Ze neemt een stuk touw en bindt haar grote oren samen.
Dan rolt ze strak haar slurf op, zodat je die niet meer kan herkennen.
Ze kijkt in de rivier en vindt zichzelf een mooie zebra. 'Oké, tijd om naar school te gaan' zegt ze een beetje trots tegen zichzelf.

Olize stapt een beetje onzeker de schoolpoort binnen. 'Wat gaan ze van me denken?' vraagt ze zich af.
Maar vandaag wordt ze niet uitgelachen.
Al snel komen er enkele kinderen naar haar toe om te vragen of ze wil meespelen.

Ze beginnen samen te voetballen. Naar links, naar rechts, nu heel hard rennen en.....
Olize maakt een prachtig doelpunt! 'Yeah.....!' Ze springt en huppelt van blijdschap.
En toen ... "Oh ooooh.....". Ze struikelt over haar eigen poten en ...

valt...

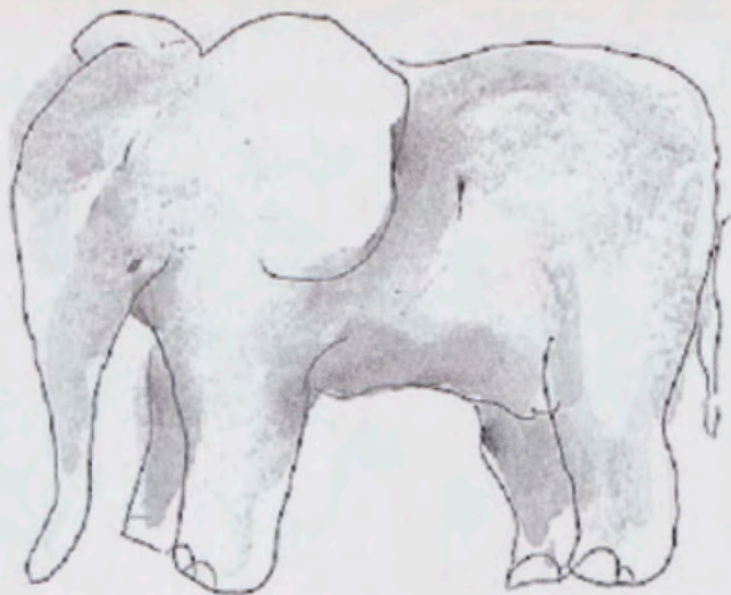
en valt...

en valt...

Zo hard dat zelfs de touwen losspringen.
Ze krijgt weer grote oren en een lange slurf,
net als de zebrafant. Nog voordat de andere
kinderen kunnen zien wat er is gebeurd,
rent Olize het bos in terug naar huis.

Olize, de zebrafant is erg verdrietig.

'Zo kan ik nooit vriendjes krijgen!' snikt ze.

Ze vlucht het berghok in van papa olifant en vindt er een pot met grijze verf. Dat brengt haar op een ander idee. 'Als ik mezelf helemaal grijs verf, lijk ik op een olifant. Net als papa.

Zo zullen de andere kinderen me nooit herkennen!'

Als een trotse olifant komt ze op school aan. Net zoals de vorige dag komen er meteen kinderen naar haar toe om te vragen of ze wil spelen. De toekan is de tikker en de anderen rennen zo snel mogelijk weg om niet getikt te worden.

Samen hebben ze veel plezier, maar niet erg lang...

Al snel komen er donkere wolken over de school. Het begint heel hard te regenen.

Olize ziet de verf van haar lichaam afdruipen.

Ook de andere kinderen zien nu dat ze geen echte olifant is.

Maar nog voor ze iets kunnen zeggen, rent Olize huilend het bos in.

A watercolor illustration of a large, light-brown tree trunk on the left side of the page. At the base of the tree, a small, spotted dog with orange and brown spots is standing and looking towards the right. A small red ant is on the dog's back. The background is a solid green color. The text is written in white on the green background.

Het blijft maar regenen en de kinderen lopen naar de grote boom. Ze gaan onder de boom zitten, maar niemand durft iets te zeggen.

Plotseling roept een heel zachte stem: 'Hé!'
'Waar komt die stem vandaan?'
Waar ben je? Wie ben je?'

'Ik zit precies hier, op de jaguar. Ik ben het, de mier.' 'Word alsjeblieft niet boos, jaguar, want ik wil jullie iets vertellen.' 'Het was gezellig om met Olize te spelen, maar nu is ze verdrietig. En het is onze schuld.'

Weer is het even stil...

A small illustration of green grass blades in the bottom right corner of the page.

'Ja, we hebben de zebrafant
uitgelachen, omdat ze anders is',
zegt Toekan. 'Ja, maar... eigenlijk
zijn we toch allemaal anders'
zegt jaguar. 'Ik ben sterk en heb
mooie vlekken. Aap heeft een
lange staart en kan goed springen'
'Ik ben klein en ook sterk', zegt mier.
'En toekan heeft een snavel met
hele mooie kleuren.'

'We moeten Olize ook vrolijk maken.'
'Hoe gaan we dat doen?' vraagt aap.

Iedereen wil meehelpen om het feestje gezellig te maken. Ze zijn volop bezig met de voorbereidingen: ze hangen slingers op, blazen ballonnen op en bakken een taart.

Mama zebra en papa olifant helpen ook mee.

Olize loopt ondertussen heel verdrietig naar huis. Ze weet niet hoe ze aan mama zebra en papa olifant moet gaan vertellen dat ze eigenlijk niet meer naar school wil.

Maar dan... Oh, kijk! Er gebeurt thuis iets leuks :
een fantastisch feest! Met zoveel andere dieren erbij.

Het is geen gewoon feest. Iedereen ziet er anders uit. De toekan heeft paardenoren, de luiaard heeft vleugels en de jaguar heeft een snavel.

Ieder dier heeft wel iets dat anders is dan normaal.

'Mama, papa! Voor wie is dat feest?'

'Dit hebben jouw vrienden voor jou gedaan.'

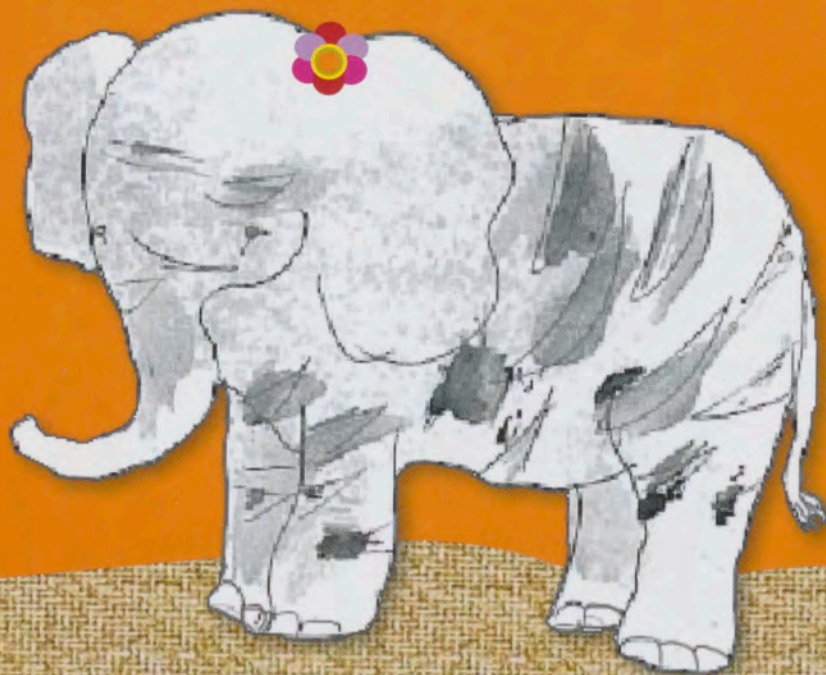

'Voor mij?'

'Ja, Olize, voor jou. Jij bent een zebrafant en we houden van je zoals je bent', zegt toekan. 'Er is niemand die er zo mooi uitziet als jij.'

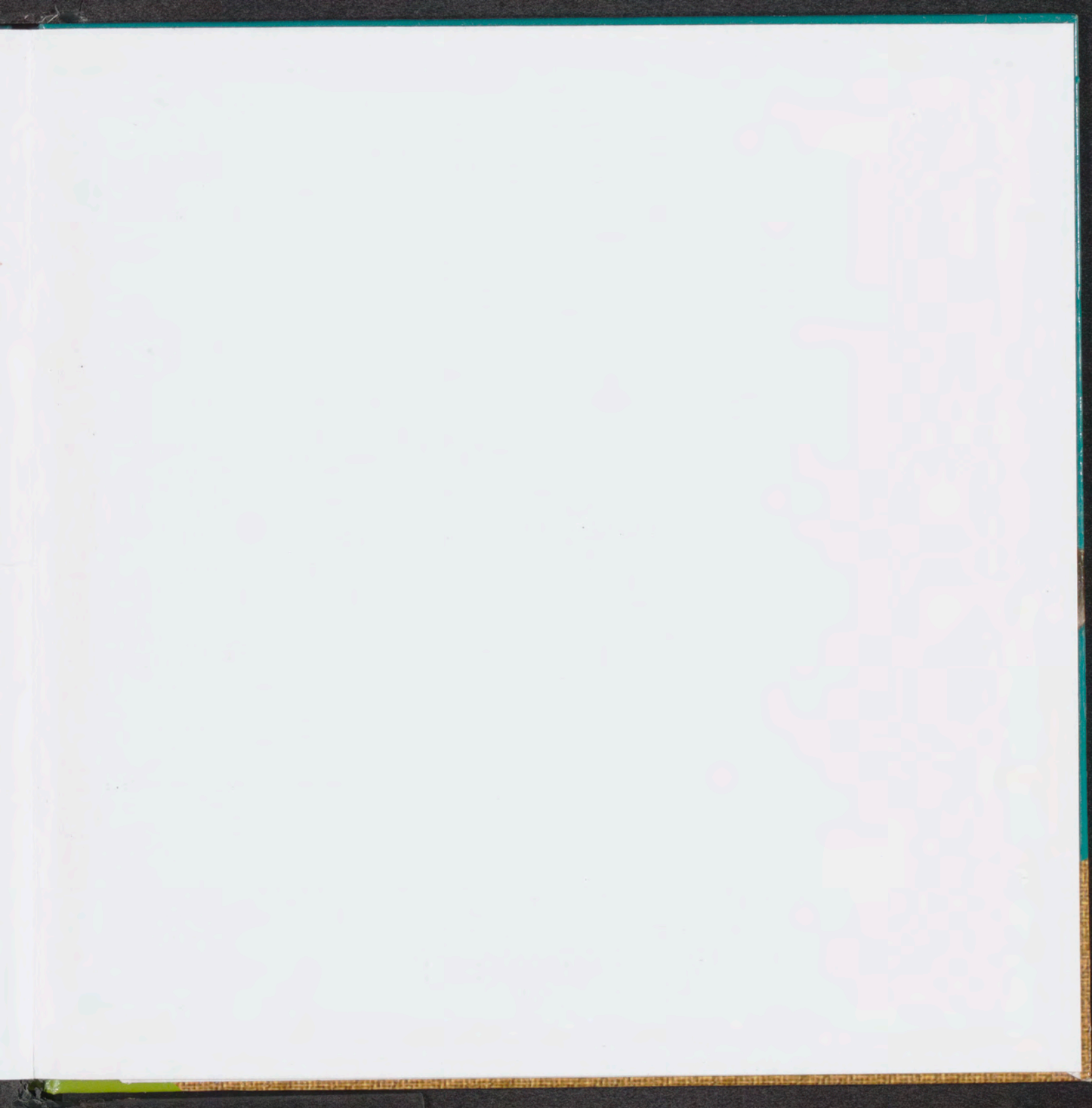
Het is een gezellig feestje.

En vanaf die dag heeft Olize, de zebrafant veel vrienden.
Ze gaat nu elke dag blij naar school en helpt graag om anderen ook blij te maken.

SOLI DEO GLORIA
Stichting Projekten
Christelijk Onderwijs
Suriname

Een uitgave van:

Stichting Projekten Christelijk Onderwijs Suriname
Mei 2012

